

faa straks, efter min Erfaring, sit Bevis, dette simple Bevis, som efter Forslaget i § 16 skal udfærdiges efter en foreskreven Formular. Det er altsaa meget simpelt, det kan ikke lyde anderledes fra Navigationsdirektøren end fra Magistraten eller Øvrigheden i Byerne, og jeg tror derfor, at det er hensigtsmæssigt at bevare den nuværende Ordning, saaledes at Søfolk paa deres Hjemsted kunne faa disse Næringsbeviser. Naar det er gjort gældende, at naar Beviset var udfærdiget af en nautisk Autoritet som Navigationsdirektøren, skulde det have mere Værdi i Udlandet som et Slags Dygtighedsbevis, saa tror jeg ikke, at Englænderne eller Tykkerne bryde sig det mindste om, af hvem et saadant danst Bevis er udstedt. Naar Sømændene komme og søge Hyre som Officerer, Styrmand eller Skippere i Udlandet, saa aflægge de den Prøve, som dette Lands Lovgivning kræver, og naar de have aflagt den, saa de den paa-gældende Hyre. Jeg tror derfor ikke, man skal gøre nogen Forandring i det bestaaende Forhold. Det vil meget ofte medføre Forsinkelser og kan derved forhindre Søfolk fra at faa Hyre og fra at avancere fra den ene Stilling til den anden. Det vil absolut medføre Sinkelser at sende Papirerne til Kjøbenhavn. Naar de komme til Kjøbenhavn, er der maatte en eller anden Mangel ved dem — Sømændene ere jo ikke synderlig lovlydige eller stive i de Former, det her kommer an paa — og saa skulle Papirerne sendes tilbage for fyldestgørende at suppleres, hvorved yderligere spildes Tid. Komme de derimod paa deres Hjemsteds Øvrigheds-kontor, ere de mere hjemmевante, og er der noget i Vejen med Papirerne, saa siger man dem det straks, og saa afhjælpes Manglerne med det samme. Paa de Steder, hvor jeg er kendt, saa de Beviserne saa godt som med det samme, og derved undgaas al mulig Sinkelse. Desuden taler ogsaa den Omstændighed for at bevare det nuværende Forhold, at de Gebyrer, der hidtil ere erlaagte for Næringsbevis som Skipper, ere tilfaldne Kommunkeskassen. Skulde der nu oprettes en lærlig Institution i Kjøbenhavn for disse Næringsbeviser, og Betalingen for dem tilfælde Statskassen, tabe Kommunerne en Indtægt, og i disse Tider, hvor saa mange Byrder lægges paa Kommunerne, finder jeg det ikke ønskeligt at berøve dem en saadan Indtægt, som paa forfællige Steder løber op til adskillige Hundrede Kroner om Aaret. Min væsentligste Grund til ikke at ønske Forandring er dog den, at jeg i mange Tilfælde anser det for meget generende for Søfolk, som ønske disse Beviser, at de kun kunne faa dem i Kjøbenhavn, og at Sinkelser ofte

vilde kunne bevirke, at de gaa glip af en Hyre, som de ellers vilde kunne faa, og jeg ser ikke, at der er noget væsentligt, der taler for at oprette en saadan ny Institution her i Kjøbenhavn. — Vædringsforslag Nr. 26 staar i Forbindelse hermed. Skulde Vædringsforslag til § 16 blive vedtaget, er det ikke naturligt, at de Beviser, der omhandles i den førnævnte Paragraf, skulle udstedes af Navigationsdirektøren; de bør da hellere udfærdiges af det Kontor, den Autoritet, som har den Opgave at maale Skib og meddele alle Oplysninger vedkommende Skibenes Størrelse og Indretning, nemlig Hovedkontoret for Skibes Maaling og Registrering. Jeg finder det mere naturligt, at disse Forretninger blive henlagte til dette Kontor, og denne Vædring staar saaledes i Forbindelse med Vædringen til § 16.

Maatte jeg med det samme, uagtet den ærede Ordfører har omtalt det, maatte sige et Par Ord med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 10, som gaar ud paa, at en Skibsfører eller Styrmand kun skal have sit Bevis forbrudt, for saa vidt han har gjort sig skyldig i en Forbrydelse, der medfører Straf af offentligt Arbejde. Det kunde jo nok hende sig, at en Sømand kunde begaa et eller andet lille Napsert, en Forbrydelse, der f. Eks. medførte en Straf af 5 Dage paa Vand og Brød. Det kunne baade Skibsførere og yngre Sømænd gøre sig skyldige i. Staar Lovforslagets Bestemmelser nu ved Kraft, vil det medføre, at han ikke kan drive sin Næringsvej. Han maatte lide sin Straf og den Skade, som det har medført, at han har gjort sig skyldig i en Ulovlighed. Men jeg mener, at det vilde være mærkeligt, om man paa samme Tid, som der gøres stærke Bestræbelser — og jeg mener med Rette — for at redde saadanne Mennecker, som komme i Konflikt med Loven, for Samfundet, her vilde vedtage Bestemmelser, der foruden Lidelse af Straffen gjorde det kompelt umuligt for vedkommende at fortsætte sin Næringsvej. Naar en Mand er uddannet som Sømand og har været det i en Aarække, er han kun meget daarlig stiftet til at gaa over til andet Erhverv. Og saa rammer man, naar en gift Skipper f. Eks. har gjort sig skyldig i en saadan lille Forbrydelse, ikke alene ham, men Familien, hans Kone og Børn, de vilde jo, ved at Manden berøvedes hans Erhverv, ligefrem blive bragte til Bøllerstaven. Et saadant Tillæg til Straffen for en maatte ubetydelig Forbrydelse tror jeg ikke, man skal være med til. Jeg vil derfor ogsaa anbefale denne Vædring, som for Resten er stillet af hele Udvalget.